

1981
Kompan behaalt het certificaat TUV-keuring overeenkomstig DIN 7926-norm.

1982
Speelhout richt de Werkgroep Inrichtingsnormen Speelruimten op. Dit initiatief is uitgegroeid tot een werkgroep onder de vleugels van de Stichting Consument en Veiligheid.

'Als inrichters van buitenruimte werken wij met "groene vingers". Dit betekent scheiding van diverse materialen, recycling en gebruik van natuurlijke bestrijdingsmiddelen, alsmede de ontwikkeling en toepassing van duurzame veiligheidsondergronden voor speelvoorzieningen. En het betekent ook een continu streven naar cradle-to-cradle op meerdere vakgebieden (o.a. in samenwerking met TNO).' Xander van Vliet, directeur Van Vliet Buitenruimte b.v.

Ontbijtdebat maatschappelijk verantwoord ondernemen

PEOPLE, PLANET, PROFIT EN... PLAYFUL LIVING

Ter gelegenheid van haar veertigjarig jubileum organiseerde Kompan een ontbijtdebat over duurzaam investeren in de leefomgeving van kinderen en jongeren. Acht deskundigen, met verschillende achtergronden, jongleerden soepel met de *Triple P* en voegden daar een vierde P aan toe: *Playful living*, het adagium van Kompan.

Tekst Raquel Mourik, foto's Remco Bohle

Den Haag, krachtwijk Transvaal: slooppanden, bouwputten en een smeltkroes van nationaliteiten. In het buurtcentrum Atrium-Julianakerk werd een Turks ontbijt geserveerd voor de acht deelnemers van het debat. Centraal stond het thema maatschappelijk verantwoord ondernemen, meer specifiek de drie P's: *people*, *profit* en *planet*. Acteur Peter Faber, die het debat leidt, neemt de aanwezigen in gedachten mee naar IJburg (Amsterdam), waar hij woont. 'Er zijn een paar open plekken in

mijn omgeving', schetst hij. 'Het zijn plekken waar kinderen graag spelen. Normaal worden die snel volgebouwd, maar nu de bouwmarkt is ingestort blijven ze open en kunnen kinderen er blijven spelen. Het streven naar *profit* gaat niet altijd goed samen met *playful living*. Wat is volgens jullie een belemmering voor *playful living*? Stadsvernieuwingsprojecten kunnen soms best kindvriendelijker, vindt Willem van Veenendaal. 'Ontwikkelaars zouden eens vaker met kinderen naar hun projecten moeten

kijken. Aangenomen wordt dat als een kind zich prettig voelt in zijn omgeving, het zich later ook meer verbonden zal voelen met de buurt of wijk. Maar hoe krijgen we kwaliteit in de openbare ruimte? Oftewel, stenen stapelen versus samenlevingsopbouw.' Liliene Geerling verbaast zich vooral over het gebrek aan inspraak. 'In Gent is er een jeugdendienst die ervoor zorgt dat kinderen en jongeren kunnen meepraten over het jeugdbeleid van de stad. Dat soort ideeën moet in de genen komen van mensen die de beslissingen

nemen. Daar moet je volhardend in zijn. Ik woon in Rotterdam-Noord, daar roepen ze de ene dag dat ze kindvriendelijk zijn en de volgende dag vertelt mijn dochter me dat de speeltuin dichtgaat. Beleidsmakers zeggen dat ze kinderen serieus nemen, maar de praktijk is vaak anders. In Rotterdam ben ik betrokken geweest bij Duimdrop. Kinderen van vier tot veertien jaar kunnen speelgoed lenen dat wordt bewaard in zeecontainers in verschillende Duimdrop geopend, maar er is

nog altijd geen personeel geregeld dat toezicht kan houden. En dat in een rijk land als Nederland..' Majone Steketeer knikt: 'Wat ik erg vind, is dat kinderen geweerd worden uit de openbare ruimte. Omwonenden van scholen klagen over kinderen die lawaai maken. Daar worden zelfs processen over gevoerd.' Volgens Radboud Engbersen maakt de 'heilige' auto het moeilijk om tot een goede publieke ruimte te komen. 'Vanwege het verkeer breng ik mijn kinderen tot elf jaar zelf naar school. Ik ben heus geen bangerik, maar het →

WIE IS WIE:

Peter Faber: acteur en motor achter de Peter Faber Stichting. Met deze stichting wil Faber het zelfbewustzijn en perspectief van hangjongeren verbeteren door theaterprojecten, trainingen en workshops. Met 25 jongeren uit Tuindorp Oostzaan maakte hij de speelfilm *Hangen of leven*, vrij vertaald naar Shakespeare's monologen. Op 17 mei was de officiële premiere. Meer info over de stichting is te vinden op: www.peterfaberstichting.nl

Radboud Engbersen: programmaregisseur Stuurgroep Experimenten Volkshuisvesting (SEV).
Liliane Geerling: adviseur bij BVR, een ruimtelijk adviesbureau in Rotterdam.
Bart van der Linden: directeur van FSC-Nederland, de organisatie die zich internationaal bezighoudt met verantwoord bosbeheer.
Camilla Meijer: omgevingspsychologe. Deed veel onderzoek naar stedelijke vernieuwing en bewonersbehoeften in Geuzenveld-Slotermeer in Amsterdam.
Karin Mulder: omgevings-technologe. Werkt aan een stadsbos, een therapietuin en de kindvriendelijke woonomgeving.
Leeke Reinders: antropoloog aan de TU Delft. Deed onderzoek naar jongeren in Parijse buitenwijken.
Majone Steketeer: onderzoeker bij het Verwey-Jonker Instituut. Betrokken bij het *Kinderen in tel-* onderzoek, dat de leefomstandigheden van jongeren in kaart brengt.
Willem van Veenendaal: algemeen directeur Kompan Benelux/Duitsland.

1986

Kompan wordt genoteerd aan de Copenhagen Stock Exchange in Denemarken.

1988

Introductie 10+ programma door Kompan.

1992

Kompan International A/S wordt opgericht.

1992

Kompan behaalt het kwaliteitscertificaat ISO/DIS 9001.

1992

Kompan behaalt het KOMO-certificaat.

TRANSVAAL

Het ontbijtdebat werd afgesloten met een rondleiding door de Haagse achterstandswijk Transvaal. In deze wijk wordt al twintig jaar gebouwd en gerenoveerd. Het is een dichtbevolkte buurt, waar veel verschillende nationaliteiten samenkomen. In het hart van de wijk bevindt zich Wijkpark Transvaal. Het is een ontmoetingsplek voor jong en oud. Er staan bankjes, er is gras en kinderen hebben de ruimte om zich uit te leven. Midden op het plein staat het huisje van Haagse Hopjes. Het is een variant op het Rotterdamse Duimdrop. Kinderen kunnen bij vrijwilligster Joke van den Boomen speelgoed lenen. De eerste speelgoedcontainer werd in 1996 geplaatst op het Kaapseplein. Inmiddels zijn er vijf locaties en een hophopiel. In totaal worden zo'n 8300 kinderen bediend.

is gewoon gevaarlijk. Verder zie ik dat volwassenen een enorme drang hebben om speelruimten veilig en daarmee voorspelbaar te maken. De natuurspeeltuinen in Rotterdam zijn geweldig, maar ook daar vind je een zekere mate van voorspelbaarheid. Simpelweg omdat we de gevaren eruit hebben willen halen.' Karin Mulder herkent dat. Op participatieavonden gaat zij het gesprek aan met ouders. 'Als ik hun vraag wat voor speelruimte zij voor hun kinderen willen, dan zeggen ze: doe maar een wipkip. Maar vraag je ze wat ze zelf leuk vonden als kind, dan komen ze met spannende, avontuurlijke dingen. Dat vinden

kinderen van nu nog steeds leuk.' Leeke Reinders: 'Dat doet me denken aan de Torteltuin uit *Pluk van de Petteflet*. De tuin ligt lekker uit het zicht. Kinderen vinden het er leuk, maar volwassenen vinden het een vieze troep. Kinderen zoeken altijd de mazen. Ze willen onder het toezicht van hun ouders uit. Volwassenen willen ruimtes ordenen, maar je moet ze juist laten ontstaan.' Bart van der Linden biecht op: 'Ik heb ermee geworsteld mijn dochter te laten gaan. Stel dat ze een hersenschudding krijgt of zichzelf snijdt... Ik woon op een boot. Op een dag zouden we ergens naartoe gaan en was ik haar kwijt. Ik was in alle staten,

maar ze zat gewoon in de auto op me te wachten.' 'Wij willen te veel organiseren', meent Majone Stekete. 'Er wordt te veel in segmenten gedacht. Er is geen afstemming tussen verschillende partijen. Iedereen dient zijn eigen belang en niemand weet waar de ander mee bezig is.'

Hoop

Tijd om het debat een positieve draai te geven. 'Wat stemt jullie hoopvol?' vraagt Peter Faber. Radboud Engbersen noemt de 'otterpleinen'. Otterpleinen zijn pleinen waar de buitenruimte van hoge kwaliteit is, zodat mensen er graag komen, in het bijzon-

der meisjes. De naam verwijst naar het feit dat de aanwezigheid van otters in de natuur de beste indicator is van schoon water. Engbersen noemt meisjes 'de otters van de stadsecologie'. De aanwezigheid van spelende meisjes in de buitenruimte duidt op een goede kwaliteit van het gebied. Camilla Meijer neemt het woord: 'Ik vind het positief dat er steeds meer aandacht komt voor de economische baten van buiten spelen. Als wij claimen dat buiten spelen integraal moet worden aangepakt, dan moeten we dat met cijfers kunnen staven. Overgewicht bij kinderen bijvoorbeeld kost veel geld. Als je dat in

cijfers uitdrukt, kun je daarmee overtuigen.' Majone Stekete vertelt dat het Verwey-Jonker Instituut de komende vier jaar onderzoek gaat doen in Rotterdam. 'Iedereen zegt dat buiten spelen zo goed is, maar eigenlijk is dat nog nooit wetenschappelijk bewezen. Dat gaan wij onderzoeken.' Ook Willem van Veenendaal is betrokken bij een belangrijk onderzoek. TNO gaat namens de branchevereniging Spelen bekijken wat de economische en sociale waarde van spelen is. Van Veenendaal is voorzitter van de vereniging. 'Steeds meer gezinnen trekken weer richting de stad', weet Radboud Engbersen.

'Zij stellen hogere eisen aan hun leefomgeving en dat stemt mij hoopvol. Wij hebben een team opgericht dat gaat inventariseren wat ze dan precies willen. Dat team bestaat onder meer uit een antropoloog, een stedenbouwkundige en een veiligheidsdeskundige. Sinds april rijden ze door het land.' Karin Mulder reageert enthousiast. 'Het is mooi te zien dat mensen uit verschillende vakgebieden eindelijk samen gaan werken. Vroeger werd gedacht dat die extra spelers aan tafel alleen maar meer kosten. Tegenwoordig wordt ingezien dat zij juist meer opleveren.' ■

